

Tak

Snedställda takåsar, teori och funktion.

Datum
31.05.17

Sign.
AJW

Nr.
T06-200

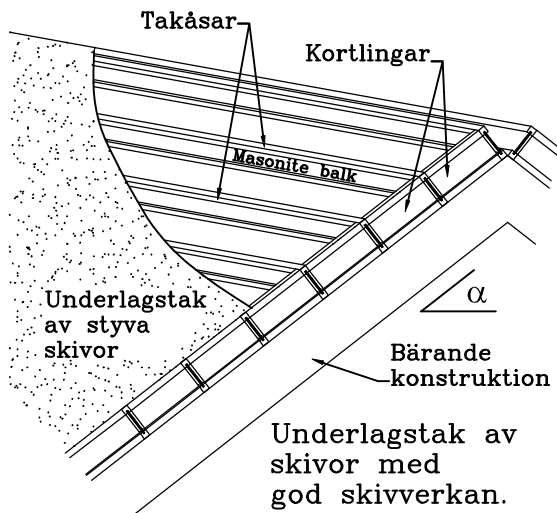

Fig 1.

Används slanka takåsar i åstak med snedställda takåsar är det viktigt att hindra åsarna från att välta. Detta görs genom att använda kortlingar eller motsvarande sidoavstävning över upplagsbalkarna/den bärande konstruktionen. Kortlingarna och dess förbindelser dimensioneras för belastningskomponenten, q_{\parallel} , parallellt med taket, denna ökar med stigande takvinkel α , se fig. 3.

P.g.a. I balkens slankhet bör dessa bara dimensioneras för belastningskomponenten vinkelrätt mot taket, q_{\perp} . Belastningskomponenten parallellt med taket, q_{\parallel} , måste tas om hand på annat sätt, t.ex. genom skivverkan i underlagstaket. Dimensionering av skivtak finns beskrivet i Byggforskserien 520.238.

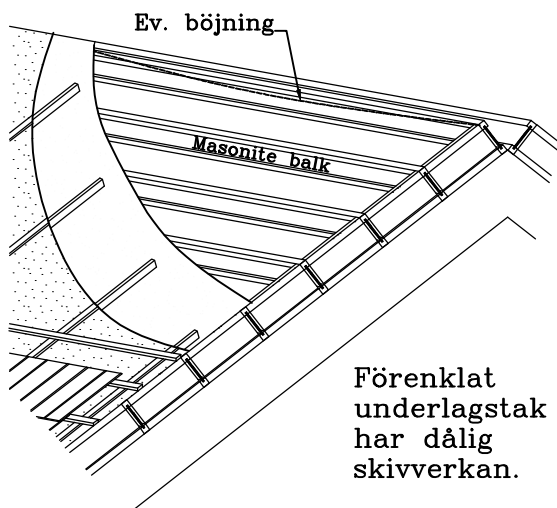

Fig 2.

Används förenklat underlagstak utan tillräcklig skivstyvhet måste takåsarna hindras från att böjas parallellt med takplanet. Böjningen kan observeras som en utbuktning av takplanet mellan upplagen vid takfoten. Eventuell böjning reducerar åstakets bärkraft och styvhet. Exempel på detaljlösningar för att hindra denna böjning finns beskrivet i byggdetalj T06-210.

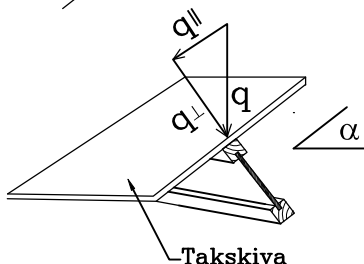

Fig 3.

Fig 3:

Komponentuppdelning av belastningen från snö och egenlast, q , till lastens normal-, q_{\perp} och parallellkomponent, q_{\parallel} , i förhållande till takplanet. Brantare takvinkel ger större last, q_{\parallel} , på takskivan.

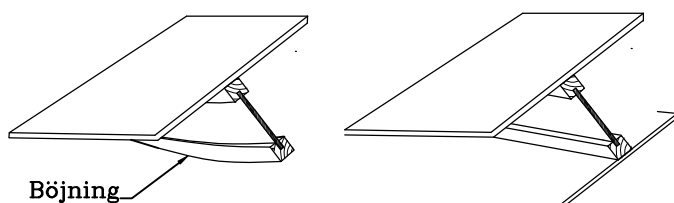

Fig 2:

Takåsens underfläns måste även styvas upp, t.ex. med ett styvt innertak.